

Richter 13

Septuaginta (LXX)

1 καὶ προσέθηκαν οἱ νίοὶ ισραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ φυλιστιμ
τεσσαράκοντα ἔτη

2 καὶ ἦν ἀνὴρ εῖς ἀπὸ σαραα ἀπὸ δήμου συγγενείας τοῦ δανι καὶ ὄνομα αὐτῷ μανωε καὶ γυνὴ αὐτῷ στεῖρα καὶ οὐκ
ἔτεκεν

3 καὶ ὥφθη ἄγγελος κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν Ἰδοὺ σὺ στεῖρα καὶ οὐ τέτοκας καὶ συλλήμψῃ υἱόν

4 καὶ νῦν φύλαξαι δὴ καὶ μὴ πίης οἶνον καὶ μέθυσμα καὶ μὴ φάγης πᾶν ἀκάθαρτον

5 ὅτι Ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱόν καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβίσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὅτι ναζιρ θεοῦ ἔσται τὸ
παιδάριον ἀπὸ τῆς κοιλίας καὶ αὐτὸς ἄρξεται τοῦ σῶσαι τὸν ισραὴλ ἐκ χειρὸς φυλιστιμ

6 καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς λέγουσα ἄνθρωπος θεοῦ ἤλθεν πρὸς με καὶ εἶδος αὐτοῦ ὡς εἶδος
ἄγγέλου θεοῦ φοβερὸν σφόδρα καὶ οὐκ ἡρώτησα αὐτὸν πόθεν ἔστιν καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλέν μοι

7 καὶ εἶπέν μοι Ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱόν καὶ νῦν μὴ πίης οἶνον καὶ μέθυσμα καὶ μὴ φάγης πᾶν ἀκάθαρτον
ὅτι ἄγιον θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστρὸς ἔως ήμέρας θανάτου αὐτοῦ

8 καὶ προσηγένετο μανωε πρὸς κύριον καὶ εἶπεν ἐν ἐμοί κύριε αδωναιε τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ ὃν ἀπέστειλας ἐλθέτω δὴ
ἔτι πρὸς ήμᾶς καὶ συμβιβασάτω ήμᾶς τί ποιήσωμεν τῷ παιδίῳ τῷ τικτομένῳ

9 καὶ εἰσήκουσεν ὁ θεὸς τῆς φωνῆς μανωε καὶ ἤλθεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἔτι πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ αὕτη ἐκάθητο ἐν ἀγρῷ
καὶ μανωε ὁ ἀνὴρ αὐτῆς οὐκ ἦν μετ' αὐτῆς

10 καὶ ἐτάχυνεν ἡ γυνὴ καὶ ἔδραμεν καὶ ἀνήγγειλεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Ἰδοὺ ὕπται πρός με ὁ ἀνὴρ ὃς
ἤλθεν ἐν ήμέρᾳ πρός με

11 καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη μανωε ὠπίσω τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἤλθεν πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ σὺ εἴς ὁ ἀνὴρ
οὐ λαλήσας πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος ἐγώ

12 καὶ εἶπεν μανωε νῦν ἐλεύσεται ὁ λόγος σου τίς ἔσται κρίσις τοῦ παιδίου καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ

13 καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς μανωε ἀπὸ πάντων ὧν εἴρηκα πρὸς τὴν γυναῖκα φυλάξεται

14 ἀπὸ παντός ὃ ἐκπορεύεται ἐξ ἀμπέλου τοῦ οἶνου οὐ φάγεται καὶ οἶνον καὶ σικερα μέθυσμα μὴ πιέτω καὶ πᾶν
ἀκάθαρτον μὴ φαγέτω πάντα ὅσα ἐνετειλάμην αὐτῇ φυλάξεται

15 καὶ εἶπεν μανωε πρὸς τὸν ἄγγελον κυρίου κατάσχωμεν δῦδε σε καὶ ποιήσωμεν ἐνώπιόν σου ἔριφον αἰγῶν

16 καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς μανωε ἐὰν κατάσχῃς με οὐ φάγομαι ἀπὸ τῶν ἄρτων σου καὶ ἐὰν ποιήσῃς
δῶλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ ἀνοίσεις αὐτό ὅτι οὐκ ἔγνω μανωε ὅτι ἄγγελος κυρίου αὐτός

17 καὶ εἶπεν μανωε πρὸς τὸν ἄγγελον κυρίου τί τὸ ὄνομά σοι ὅτι ἔλθοι τὸ ρῆμά σου καὶ δοξάσομέν σε

18 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου εἰς τί τοῦτο ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου καὶ αὐτό ἐστιν θαυμαστόν

19 καὶ ἔλαβεν μανωε τὸν ἔριφον τῶν αἰγῶν καὶ τὴν θυσίαν καὶ ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὴν πέτραν τῷ κυρίῳ καὶ διεχώρισεν ποιῆσαι καὶ μανωε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες

20 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀναβῆναι τὴν φλόγα ἐπάνω τοῦ θυσιαστηρίου ἥως τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνέβη ὁ ἄγγελος κυρίου ἐν τῇ φροντὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ μανωε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες καὶ ἐπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν

21 καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ ἄγγελος κυρίου ὀφθῆναι πρὸς μανωε καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τότε ἔγνω μανωε ὅτι ἄγγελος κυρίου οὗτος

22 καὶ εἶπεν μανωε πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ θανάτῳ ἀποθανούμεθα ὅτι θεὸν εἴδομεν

23 καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰ ἥθελεν ὁ κύριος θανατῶσαι ἡμᾶς οὐκ ἀν ἔλαβεν ἐκ χειρὸς ἡμῶν ὀλοκαύτωμα καὶ θυσίαν καὶ οὐκ ἀν ἔδειξεν ἡμῖν ταῦτα πάντα καὶ καθὼς καιρὸς οὐκ ἀν ἤκούτισεν ἡμᾶς ταῦτα

24 καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ σαμψων καὶ ἥδρυνθη τὸ παιδάριον καὶ εὐλόγησεν αὐτὸ κύριος

25 καὶ ἤρξατο πνεῦμα κυρίου συνεκπορεύεσθαι αὐτῷ ἐν παρεμβολῇ δαν καὶ ἀνὰ μέσον σαραα καὶ ἀνὰ μέσον εσθαολ